

"நீதடமனதக் கேற்ற கொன்றக செம்பதற்கும் செவ்வான சித்தாரத்தம்
 எம்பதற்கும் உள்ள வேறுபாட்டை நீரும் கொஞ்சம் உணர வேண்டும்.
 நீதடமனதக் கேற்ற கொன்றகையை மாற்றக் கொன்றதாம்; செவ்வான
 சித்தாரத்தத்தினை மாற்றக் கொன்றதென்பது. எனவும் மரம்பற்றுதிரு
 களவக்களம் நுண்ணறும்பொலவே மாற்றதூன்றும் வனமுதலயதொடும்."

-: கார்த்தி :-

"என்றும் பரதகாக்க கடவுள் குருவர் கருத்தினர் என்க அவநிலம் எனக்கே
 ராய் பொதுமே ஏற்பட்டதென்ப. கடவுளெம்பற்றிய சிந்தனை எதுவுமன்ற
 சினைமதியாகவும், உண்மையாகவும் என்னு திட்டம்படி யென சேந்து
 கொண்டு பொலுத்தான் வந்துவந்தகடிய நிரட்டம் என்ன?"

-: குருவர் :-

"தீவரமாக கடவுள் கண்ணெய்ந்து மறுத்தும் நிரந்திரத்தால், வரத்தொடையே
 குருவாத குருக்க வரம்பு வேண்டும் அன்பரை நிறுத்தி கொன்றதென; அந்த குருக்க
 வரம்புள்ள பட்டினம் நின்றமை ஏற்படுகிற தென்றும், பட்டினமட்டால் தீமை
 ஏற்படுகிற தென்றும் எண்ணுகிறார். சீரான பட்டினங்கள் நியங்கும் என்ற பொருள்"

-: கார்த்தி :-

"கித்யத்தினே அன்பு நிறுத்த மாற நமே கண்ணகிக்கு அடியம் உருவ கோ
 துக்கிடுவென்றும் துறந்து வட்டார் என்னும் அவரோ மனதின் மனதின்

-: கார்த்தி :-

"தீவிரம் மண்ணுள்ள தகைகளை உயர்ந்த சூரணமணக்கரு சூரணமாக
 அவற்றை அடிமை அணங்குக் கொள்வானென்பதும், அநுபாசனம் அவர்க அடிமை
 மயமுத்துவதன் பழையன வெந்தி யணங்கு வானெனும்."

-: கார்த்தி :-

"உயர்ந்ததனத்தையையும் தீவிரமையும் கருக்கின்ற அருக வாய்ப்பு
 உன்னத்தின் தாழ்ப்பக் கொள்வது யுடும் தன்மொக்க நெடுயந்து. அவற்றைத்
 தவறும் கடைப்பாடிப் பிற தன்மொக்க நெடுயனும். உண்மை என்ன, உண்மை
 யே, உண்மையாக பட்டியே தன்மொக்க நெடுயன் திரி - "கார்த்தி"

கிற்றற்றயுமே :

-: கார்த்தி :-

"புரத்தண்புண்பாடானதும் தர, அன்னது நெய்தல் மண்பாடானதும் சரி அருவிக்
 கும் அதுவத்திற்கும் அது மொருநீ வடுகதொடு எந்து துறங்கு மார்க்க
 மொன்றும்"

"மனது சிவநாயத்திற்கு வகுக்கப்பட மகாக்கருகருமே மந்திரணங்கள் அருள்
 மிகுந்தவர்கள் ஏற்படுமெனவயன்று; அவர்கள் சிவத்துள்ள தோன்றலம்
 மொருத்தும், உரிமையையும் மொருத்தும் அந்த மந்திரணங்கள் ஏழமாக
 இவ அவர்களுக்கும் கடைத்து வடுகின்றன"

"மனது சிவநாயத்திற்கும் உயர்த்தும் சிவந்த மனமயவர்களுக்கும் மிகுந்த
 கையால் உண்மை தோன்றும் மனமய மகாவி தோன்றலம் மொன்றது. என்னது
 கத்தினே என் மனதாக்கு எத்தனைய மந்திரணத்தினுக் கொடுக்க வேண்டும்
 என்மனதத் தர்க்கரிதியாக வாவாதிக் கையுடையது அனந்தமட்டியவ
 மடமொன உயர்க் கொடுவான சிவன் சிவநுண்து மென்ப."

"வாதியுடைய மொன்றமைகள் சூரத்தொடும் மந்திரணங்கள் உருக்கிம் மனதின்
 கடங்குகில் அதுமயவான்பி. கருகையதற்கு கருகையதொரு வடுகொன்றும்
 எவன் தன்னை அதுமயதெந்த எண்ணக் கொன்றமையும் தன்னை அதுமயம் எனது
 களையும் துறந்திடம் மயத்தின்களையு மடம்பவர்க்கிம்மற்ற அதுமயமையும்
 கருகையதுமொ, அவனை கருகையுடைய சிவநாத சிவநாத"

-: கார்த்தி :-

"அருவாயன் வாதம் (அருவாயக் கொண்டு என்னும் அருந்து வட
 மொன்றும் என்னுமே)